

הוציא יבשה. זהו שכתוב ויאמר אליהים יקוו המים מפה השמים אל מקום אחד ותראה הבשורה. ויאמר אלהים יקוו המים, כאן בפה מצות, מצות היחוד ומצות פריה ורבייה. מצות היחוד ומצות פריה ורבייה. מצות היחוד שהיא יקוו המים, מתפנגים היחוד של כל ספירה וספירה למקום אחד, שהיא הנמוס של הכל, אל מקום אחד, שהוא מקוה ישראלי יהו"ה.

היום השלישי שמע ישראל יהו"ה אליהני"ו היה אחד, ויהו"ה הוא נקרא מקום, והרי פרשו בעלי המטהה, שהקדוש ברוך הוא נקרא מקום של עולם, ואין עולם מקום, כמו כן י"ע, עשר פעים הוא ק' מן מקום, ה"ה חמיש פעים, כל אחד ואחד עולים עשרים וחמש עשרים וחמש, כחכמתו היחוד, ושתי הפעמים שמייחדים שמע ישראל, שם שש פבות, שבון עשרים וחמש עשרים וחמש עותיות. אם כן, מה זה ק'? מה ברכות שחביב אדם לבך את הקדוש ברוך הוא בכל יום, נשאר לך רק, שש פעים שש עולם שלשים ושש, כחכמתו בפני השרפים, שנאמר בהם שרפים עמידים מועל ל"ז, והכופים הלו תלויות מרו', שהוא שש התבאות של היחוד, וכו' עולים ארבעים ושטים אותיות שבון נבראו שמים הארץ. תמצא שמקומם עולה יהו"ה ביחס בכמו זה: י' ק', ה' כ"ה כ"ה, וכו', עולה הכל מאה שמונים ושש בחשבן מוקום, וכו' פק"ז פליליה, וכו' קפ"ז.

בשם זה שהוא יהו"ה, ציריך לנוס את דרגות היחוד ולהכליל בו עשר ספירות כמו זה: י"ד ה"א וא"ז ה"א, שהן עשר ספירות בלימה, יהו"ה מקום ליו"ז

אין אפיק יבשה, ה"א הוא בכתב (שם) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה הבשורה, ויאמר אלהים יקוו המים, ה"כ בא מה פקידין, פקידא דיחודא ופקודא דפריה ורבייה, פקידא דיחודא דאייהו יקוו המים, מתבונשין יהודא דכל ספריא וספריא לאטר חד דאייהו בניות דכל, אל מקום אחד, דאייהו מקוה ישראלי יהו"ה.

יומא פליותה שמע ישראל יהו"ה אליהני"ו יהו"ה אחד (דברים ז ז). **ו אייה יהו"ה מקום אתקרי, והא אויקמה מארוי מתניתין, דקודשא בריך הוא אתקרי מקום של עולם** ואין העולם מקום, בגונא דא י' עשר זמנים אייהו ק' מן מקום, ה"ה חמיש זמנים כל חד וחד סלקון כ"ה כ"ה כ"ה כ"ה אהון, בחוشبן אתוון דיחודא תרין זמנים דמייחדין שמע ישראל דאיינן שית תיבין, דבחון כ"ה כ"ה אהון, אם כן Mai ק', מה ברכאנ דחביב בר נש לברכאנ לקידשא בריך הוא בכל יומא, אשთאר ר', שית זמנים שית סלקון תלתין ושית, בחוشبן גדרין דשרפים דאתמר בחון (ישעיה ו ב) שרבים עומדים ממעל ל"ז, ואלין גדרין פליין מן ר' דאייהו שית תיבין דיחודא, ובה סלקון ארבעין ותרין אהון, דבחון אתבריאו שמיא וארעא, תשכח (דף ב' ע"א) **מקומות דסליק יהו"ה בחשבן גגונא דא, י' ק', ה' כ"ה כ"ה כ"ה,** ר' ל"ז, **סליק פלא קפ"ז בחוشبן מקום,** וביה (ישעה כח ז) פק"ז פליליה, וביה קפ"ז **תהורמי בלבא דינמא.**

בהאי שמא דאייהו יהו"ה ציריך לאתבונשא דרגין דיחודא, ולא כל לא בית עשר ספרין בגונא דא, י"ד ה"א וא"ז ה"א, בו עשר ספירות כמו זה: י"ד ה"א וא"ז ה"א, שהן עשר ספירות בלהי מהותם בלבא דינמא.

ה"א וא"ו ה"א, שהוא סתום ונעלם, ומושום זה נקרא עולם עולם, ארכיך להעלים אותו מפל העולם, שהוא עולם, והשכינה נעלמה, וזה שפטותך ונעלמה מה מעוני כל חי.

אין ספירה שאין שם יהו"ה יוזד ה"א וא"ו ה"א, וכמי ארכיך לכטס בו הכל בכל מקום, שכלה השמות הן כינויים לו, ושכינתו היא יהו"ה, היא כלולה מארביע אותיות, והוא לא נקרא אלא פקום אלא בה, מקום אחד ודאי, והוא לא נקרא אדם (אך) אלא בה, לא תזון, ולא אתקרי אליו פקום ברכמותו, שנאמר בו זכר ונקבה בראמים ויברך אמת ויקרה את שם אדם.

ועוד, כי אחד קראתו, כמו שעשר הספירות, שהן א' בתר עליון, ח' שמונה ספירות מחכמיה עד צדיק, ד' הפלכות הקודשה, עליה נאמר לעמן יאריך ימים על מלכתו, ואם ימם ושלום פוחת אדם מעשר חס ושלום פוחת אחד מעשר ליחד בה, מסתלק הקוץ מן ד' מן אחד ונשארת יבשה, וסוד הרבר - יקו הימים מפתח השמים, שהיא תחת השמים, שהיא הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו ואתה תשמע השמים, שנקבה היא מתח בעלה.

וכן כל מי שפוגם את אות הברית, באotta הטעפה שהיא היחוד, וחורק אותה במקום אחר, גורם לה להיות יבשה מצד, שהסתלק המטען והיחוד ממנה, והיא נשארת יבשה, וזה גודם חרבן העולם, ומה נאמר ונחר יחרב ויבש, שהוא הנחר שיוצוא מעדן, שמשקה את הגן, שהיא תורה שבעל פה שגשגת מתורה שכתבת, שפוכלת

דאינון עשר ספירות בלימה, יהו"ה מקום ליו"ד ה"א וא"ו ה"א דאייה סתיים ונעלם, ובгинן דא אתקרי עולם עולם, ארכיך לאעלמא ליה מכולי עולם, דאייה עולם, ושבינתא נעלמה, הדר הוא רכזיב (אייב כח כא) ונעלמה מעוני כל חי.

לאו ספירה דלית תפנן יהו"ה יוזד ה"א וא"ו ה"א, והכי ארכיך לאתבענשא כלל בית, בכלל אמר, כלל שמחן איןון בפניין ליה, ושכינתייה אייה יהו"ה אייה כלילא מארביע אתzon, ולא אתקרי אייה מקום אלא בה, מקום אחד ודאי, אייה לא אתקרי אדם (נ"א אחר) אלא בה, בגונאadam דlatent דlatent דברא בדוקניה, דאתמר ביה (בראשית ה) זכר ונקבה בראמים ויברך אתם ויקרא את שם אדם.

ועוד כי אחד קראתו (ישעה נאכ), בגונא דעשרה ספירות, דאיןון א' בתר עלאה, ח' תמניא ספרין מחכמיה עד צדיק, ד' מלכותא קדישא, עליה אתמר (דברים יז ט) למן יאריך ימים על מלכתו, ואם חס ושלום פחת בך נש מעשר ליחדא בה, אסתלק קוצא מן ד' מן אחד ואשתארת יבשה, ורזה דמלה (בראשית א ט) יקו הימים מתחת השמים, דאייה תחת השמים דאייה קידשא בריך הוא, דאתמר ביה (מלכים א ב לב) ואתה תשמע השמים, דנוκבא איה תהות בעלה.

והכי כלל מאן דפיגים אות ברית, בה היא טפה דאייה יהודא, וזריך לה באתר אחר אהרא, גרים לה למחיי יבשה מסתירה, דסתלק נבייע וייחודא מינה, ואשתארת אייה יבשה, ורקם חרבן עולם, ומיד אתמר (ישעה יט) ונחר יחרב ויבש, דאייה נחר דגפיק מעדן, דאשקי ליה לגן דאייה אוריתא שבעל פה,